

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 92.

Vydána dne 27. října 1921.

Obsah: 383. Nařízení o zachování služebních a pracovních poměrů po dobu mobilisace.

383.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 26. října 1921

o zachování služebních a pracovních poměrů po dobu mobilisace.

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

§ 1.

Služební a pracovní poměry jakkoliv upravené, kde zaměstnanec byl na základě mobilisace povolán k službě vojenské, smí ode dne nařízení mobilisace, t. j. ode dne 23. října 1921, do provedení demobilisace zrušiti výpovědi jen zaměstnanec, nikoliv zaměstnavatel.

Tento předpis se však nevztahuje na služební (pracovní) poměry, jež u zaměstnanců obstarávajících výkony vyššího druhu netrvaly alespoň 4 týdny, u dělníků alespoň 14 dnů, a nevztahuje se vůbec na sezonní dělníky.

Výpověď daná proti předchozímu předpisu jest bezúčinnou.

Právo obou stran žádati z důležitých příčin stanovených příslušnými právními předpisy, aby služební (pracovní) poměr byl předčasně zrušen, zachovává se v platnosti.

§ 2.

Bude-li některý zaměstnanec (§ 1), jenž obdržel výpověď po 22. říjnu 1921, dokud běží lhůta výpovědní, povolán na základě mobilisace později k službě vojenské, považuje se předchozí výpověď za bezúčinnou.

§ 3.

Služební (pracovní) smlouvy uzavřené na určitý čas prodlužují se, jedná-li se o zaměstnance (§ 1) povolaneho k službě vojenské na základě mobilisace, až do provedení

celkové demobilisace, leč by se zaměstnanec vzdal nároku na prodloužení smlouvy.

§ 4.

Za dobu, po kterou zaměstnanec pro vojenskou službu nemůže svých služebních povinností vykonávati, nepřísluší jemu, není-li právními předpisy nebo smlouvou stanoveno jinak, žádný plat.

Přísluší-li zaměstnanci dle smlouvy po určité služební době vyšší plat, buď započtena, jsou-li tu ostatní případné podmínky tohoto nároku, při výpočtu služební doby doba vojenské služby.

Totéž platí, je-li zaměstnanec dle smlouvy oprávněn žádati na zaměstnavateli po uplynutí určité služební doby výslužné.

§ 5.

Pro služební a pracovní poměry po ukončení vojenské služby dále trvající platí předem umluvené nebo zákonné výpovědní lhůty.

§ 6.

Zaměstnanci, který se do služby vrátí, přísluší dřívější plat, který měl v době nastoupení vojenské služby, i s případnými drahotnými příplatky; budou-li v době trvání mobilisace služební požitky pro příslušnou služební kategorii nově upraveny, platí úprava ta i pro zaměstnance povolane k službě vojenské.

Zaměstnancům, kteří dle § 4, odst. 2., mají nárok, aby byli zařadění do vyšší stupnice platové (mzdové), přísluší také veškeré vedlejší požitky odpovídající tomuto stupni platovému (mzdovému).

§ 7.

Zaměstnanec jest povinen po ukončení vojenské služby nastoupiti opět práci nebo službu. Za dobu, po kterou službu (práci) nekoná, ač vojenská služba skončila, nepří-

sluší mu plat (mzda). Nenastoupí-li do 14 dnů, má se za to, že vystupuje, leč by včasné nastoupení bylo znemožněno z důležité příčiny bez jeho zavinění.

§ 8.

Platnost služebních poměrů podle tohoto nařízení nezpůsobuje pro dobu vojenské služby dalšího trvání pojistné povinnosti v příčině nemocenského, úrazového a penzijního pojištění. Povinnost tato nastává však navrácením zaměstnance do služebního (pracovního) poměru.

§ 9.

Osobám, jež byly povolány k vojenské službě, jsou postaveny na roveň

1. osoby povolané dle zákonův o válečných úkonech anebo k zvláštním úkonům podle § 3 branného zákona,

2. rukojmí a osoby občanského stavu, jež upadly v zajetí.

§ 10.

Vojenská služba pokládá se za ukončenou uplynutím dne, kdy zanikla povinnost činné služby vojenské. Na místě tohoto dne platí u osob v § 9, č. 1., uvedených den, kterým zanikla povinnost dotyčných úkonů, u osob v § 9, č. 2., uvedených den, kterého nabyly možnosti se vrátiti do území Československé republiky.

§ 11.

Předpisy tohoto nařízení platí i tehdy, zastaví-li zaměstnavatel v době po 22. říjnu 1921 činnost svého závodu, ledaže by změnou veřejných poměrů nastalo takové zhoršení osobních hospodářských poměrů zaměstnavatele nebo jeho právního nástupce, že nelze na něm slušným způsobem žádati, aby příslušné závazky

splnil. Přешel-li závod na někoho jiného, stíhají povinnosti podle tohoto nařízení nabyvatele.

§ 12.

Pokud toto nařízení neustanovuje jinak, platí o služebním (pracovním) poměru i nadále příslušné právní předpisy.

Prohlášení a úmluvy, jež se uchylují od předpisů tohoto nařízení v neprospěch zaměstnance, jsou neplatny.

§ 13.

Zaměstnanci, kteří nejsou příslušníky Československé republiky, jsou účastni výhod tohoto nařízení, pokud obdobné výhody se poskytují dle práva státu, k němuž tito zaměstnanci přísluší, také příslušníkům Československé republiky. V případě pochybnosti jest se obrátiti na ministerstvo sociální péče o závazné prohlášení.

§ 14.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem svého vyhlášení.

Výkon jeho ukládá se všem ministrům.

Den, kdy nařízení toto pozbude platnosti, bude ustanoven nařízením.

Dr. Beneš v. r.

Udržal v. r.

Šrámek v. r.

Černý v. r.

Staněk v. r.

Habrman v. r.

Dr. Dolanský v. r.

A. Novák v. r.

Srba v. r.

Dr. Dérer v. r.

L. Novák v. r.

Tučný v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Dr. Šrobár v. r.,

též za ministra Dra. Mičuru.